

[Bernhard Baunsgaard]

Men som sagt tror jeg, at private i mange tilfælde disponerer mere fornuftigt, end man gør fra centralt hold, når det er embedsmænd, der skal dirigere det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ophævelse af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m.v.

Af Albrechtsen (VS) og Elisabeth Bruun Olesen (VS).

(Fremsat 18/11 86).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 13 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (Bortfald af pristalsreguleringer og forskudsafskrivninger).

Af Albrechtsen (VS) og Elisabeth Bruun Olesen (VS).

(Fremsat 18/11 86).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

De to forslag, VS her fremsætter, går ud på følgende:

For det første en ophævelse af varelagerloven, for det andet ophævelse af reglerne om pristalsregulering af afskrivningsgrundlagene, for det tredje ophævelse af reglerne om for-

skudsafskrivning på skibe, for det fjerde ophævelse af forskudsafskrivningerne på visse maskiner m.v. og bygninger, de såkaldte 700.000 kr.s afskrivninger, og endelig for det femte en ophævelse af reglerne om afskrivning på dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter.

Forslaget om ophævelse af varelagerordningen begrundes med, at der alene er tale om en passiv form for erhvervsstøtte, hvis virkning er upræcis.

Forslaget vedrørende afskrivningsreglerne – det er jo skatteforligsstof – begrundes dels med, at reglerne om pristalsregulering kun tjener til at nedbringe virksomhedernes skattepligtige indkomst, dels med, at reglerne om forskudsafskrivningerne alene betyder fremrykning af et skattemæssigt fradrag.

Reglerne om pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget for maskiner og inventar og lignende driftsmidler samt bygninger blev indført i 1982 med det sigte at tilskynde til øgede investeringer. Man ønskede således at styrke erhvervenes konkurrenceevne og dermed at søge beskæftigelsen fremmet.

Da reglerne om forskudsafskrivninger på skibe blev indført helt tilbage i 1957, begrundedes det med, at en vis adgang til at afskrive, før skibet blev leveret, havde en ganske særlig betydning for skibsfarten. Dette skyldes dels de meget store, kostbare enheder, hvorom der sluttes kontrakt, dels den meget lange leveringstid, i hvilken der skal betales byggerater.

Reglerne om forskudsafskrivninger på visse anskaffelser af maskiner og lignende driftsmidler samt bygninger blev indført i afskrivningsloven i 1969. Der havde dog i en lang årrække været adgang til forskudsafskrivninger i kraft af en tekstanmærkning til finansloven. Der var således ikke tale om indførelse af nye regler i 1969.

Forskudsafskrivningerne bevirker, at virksomhederne får forholdsvis store afskrivninger og dermed lavere skat i perioden forud for anskaffelsen af de pågældende erhvervsaktiver. Til gengæld får de mindre afskrivninger og skal derfor betale højere skat i de følgende år, hvor investeringerne indgår i produktionen og giver et afkast.

Der er tale om en udsættelse af indkomstskatten, der gør det lettere for virksomhederne at foretage investeringer og skabe nye arbejdspladser.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Afskrivningsloven indeholder en særlig bestemmelse for afskrivning på dræningsanlæg på jordbrugsbedrifter. Også for disse anlæg er der tale om en pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget.

Jeg kan ikke se, hvad baggrunden for helt at ophæve adgangen til at afskrive på dræningsanlæg skulle være.

Jeg har da også noteret mig, at VS ikke har anført nogen begrundelse for en total ophævelse af denne regel.

Vedrørende forslaget om ophævelse af varelagerloven skal jeg bemærke, at også andre lande har regler om varelager nedskrivninger.

Varelagerordningen tjener to hovedformål. For det første giver nedskrivningsreglerne erhvervsvirksomhederne mulighed for ved indkomstopgørelsen at tage hensyn til risikoen for prisudsving. For det andet får virksomheden gennem disse regler mulighed for inden for visse rammer at udjævne svingende årsindtægter og opnå en mere jævn og stabil skattebetaling.

Det er regeringens opfattelse, at disse hensyn bag varelagerordningen i dag har mindst samme vægt som hidtil. Hertil kommer, at den hurtigere afvikling af varelager nedskrivningerne, som VS foreslår, vil betyde en alvorlig likviditetsbelastning for erhvervene.

Som det fremgår af det, jeg lige har sagt, er de afskrivningsregler, vi har, indført af hensyn til en række forhold, der bl.a. har afgørende betydning for investeringerne, produktiviteten og beskæftigelsen i erhvervslivet.

Gode afskrivningsregler er nødvendige for at sikre erhvervslivet rimelige vilkår at arbejde under. At gennemføre ændringer, der medfører ringere betingelser for erhvervslivet, er efter min opfattelse helt uansvarligt, når henses til, at der i dag er et særlig stort behov for en øget produktion for dermed at kunne nedbringe underskuddet på betalingsbalancen.

Også beskæftigelsen vil kunne blive påvirket i negativ retning, hvis forslagene gennemføres.

Jeg skal derfor på regeringens vegne slutte af med at sige, at vi tager afstand fra disse to lovforslag.

Hans Hækkerup (S):

Socialdemokratiet må også afvise forslagene i den form, som VS har fremsat dem i

her, men det betyder ikke, at vi mener, at der ikke er problemer i forbindelse med den gældende lovgivning. Vi mener tværtimod, at der er behov for at se på både varelager nedskrivningerne og på afskrivningsloven, herunder også indekseringen af afskrivningerne, og jeg vil gerne understrege, at også dette ligger uden for skattereftersynet.

Vi mener, at nødvendige ændringer bør gennemføres i en større erhvervspolitisk sammenhæng. Det, vi skal satse på, er, at vi får en langt mere fremtidsrettet og dynamisk erhvervspolitik end den, regeringen lægger op til i dag.

Vi tror ikke på, at det er muligt i det nuværende Folketing at gennemføre de nødvendige ændringer af erhvervsskattereglerne og erhvervslovgivningen. Derfor bliver det en af de opgaver, som en kommende socialdemokratisk regering går i gang med.

Aagaard (KF):

VS' formål med disse to forslag er at fratage virksomhederne muligheder for nedskrivning på varelagre og lade pristalsreguleringer og forskudsafskrivninger bortfalde.

Det er vor opfattelse, at VS med fremsættelsen af disse to forslag totalt mangler forståelse for – måske kendskab til – virkeligheden og dagligdagen i vore virksomheder. Skatteministeren har på glimrende måde lige før anført saglige grunde for begge ordninger, og jeg kan tilføje, at en varelagerordning, som har stået uantastet af Folketinget siden 1973, forskudsafskrivninger på skibe siden 1957 og på visse maskiner og bygninger før og fra 1969, efter min opfattelse udtrykker forståelse for rimelige ned- og afskrivninger på disse områder.

Disse ordninger, som der i dag arbejdes under, og som man i den årrække har vænnet sig til, er et væsentligt incitament til fortsat at turde løbe en risiko, fortsat at turde investere i erhvervslivet, fortsat at give beskæftigelse til endnu flere i dansk erhvervsliv og til en fortsat større eksport af danskproducerede varer.

Bliver disse to teoretiske forslag vedtaget, vil det have lige den modsatte effekt for de forhold, jeg lige har nævnt her. Jeg skal derfor klart afvise begge lovforslag.

Skumsager Skau (V):

[Skrumsager Skau]

Forslagene om at afskaffe eller fjerne nedskrivningsmulighederne for varelagre og op hæve pristalsreguleringen på de afskrivningsberettigede saldo værdier, der går lige fra dræningsanlæg til maskiner, inventar og skibe, samt fjerne forskudsafskrivningsbestemmelserne må Venstre afvise på det kraftigste. En fjernelse af disse bestemmelser i vores skattelovgivning vil indsnævre mulighederne for fleksibilitet i investeringerne i dansk erhvervsliv.

Det, som VS tænker på, og den verden, de lever i, er en såkaldt kalenderøkonomi, hvor de mener, at tingene skifter fra 31. december til 1. januar. Det gør de ikke. Det, der er vigtigt for hele vores erhvervsliv og også for vores investeringer, er at vurdere tingene noget mere langsigtet, altså nogle langsigtede økonomiske dispositioner. Det andet er en firkantet verden, som jeg ikke ved hvor er opstået, men en firkantet verden, som i allerhøjeste grad vil medføre ulemper for dansk erhvervsliv. For hvis disse bestemmelser fjernes, kan det medføre, at de pågældende virksomheder bliver tvunget til at foretage dispositioner med fare for, at der bliver foretaget fejlinvesteringer. Det ved vi jo; det har vi jo set masser af tilfælde af. Og det vil på længere sigt medføre en reduktion af investeringerne i dansk erhvervsliv, for det kan ikke rigtig betale sig. Det er en usikker verden, vi lever i. Vi ved jo fra vores erhvervsliv, at der i visse perioder kan ske en ret kraftig indtjening, og hvis den så skal beskattes her og nu, kan det medføre de såkaldte fejlpositioner, som jeg har nævnt tidligere.

De ordninger, vi har, er ikke blevet vedtaget uden at have været gennemanalyseret og drøftet, og alle ordningerne er vedtaget med et flertal her i Folketinget for at sikre vores produktion, for at sikre vores levestandard og for at sikre en større beskæftigelse. Det er også derfor, nogle af dem er kommet ind så sent som i 1982.

Hvis vi ikke havde disse bestemmelser, ville vi i vores erhvervsliv få nogle hovsdispositioner, som er til ugunst for det samlede danske samfund.

Med de nye skatteregler hjælper vi i hvert fald de virksomheder, som er selvejervirksomheder, fordi de jo i det nye skattesystem kan anvende virksomhedsordningen, som kan betyde en bedre konsolidering, og som kan betyde, at de ikke behøver at foretage

nogen investeringsdispositioner i indeværende år, men kan vente med det til senere år; de kan bruge den såkaldte indskudskonto. En gennemførelse af disse forslag må vi i højeste grad betragte som en slags hovsapolitik, og det afviser vi.

I stedet for at fjerne pristalsreguleringen af de afskrivningsberettigede saldo værdier ville det efter vores mening være meget klogere at arbejde hen imod at formindske den samlede inflation i Danmark for derved at undgå de virkninger, som inflationen har på vore afskrivninger, vore investeringer og vore varelagre. Det ville samtidig have en meget gunstig og positiv virkning for vores konkurrencesituation og dermed vores produktion og vores eksport og derigennem især vores beskæftigelse.

Venstre afviser altså de foreliggende forslag på det kraftigste. Denne afvisning støttes også af CD og Kristeligt Folkeparti, hvis ordførere desværre ikke kan være i salen nu.

Ruth Olsen (SF):

Heller ikke disse to lovforslag nærer SF nogen bekymringer ved at støtte, al den stund vi også kan nikke genkendende til det meste af indholdet i dem. Derfor vil jeg stort set henholde mig til de bemærkninger, jeg gjorde ved de foregående to lovforslag, bortset fra at der åbenbart ikke er de samme gode udsigter med hensyn til Socialdemokratiets stilling. Dog må jeg formode, at der ved et andet flertal efter næste valg er nogle chancer for at tage forhandlinger om regelsænering på erhvervsstøtteområdet, eftersom vi her fik bekræftet, at det ligger uden for skatteforliget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Afskrivningslovgivning og sådan noget er jo meget spændende, og det kan da altid diskuteres, om vi har fundet frem til den rigtige form, men af samme grund, som jeg nævnte før, og af flere andre vil jeg ikke være med til at gennemføre ændringer lige netop nu.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet vil stemme imod de to lovforslag.

Albrechtsen (VS):

[Albrechtsen]

Hr. Ove Jensen gjorde ikke i denne omgang noget forsøg på at benægte, at der her er tale om subsidier til det private erhvervsliv; det ville heller ikke have været klogt. Sammen med de to foregående forslag bringer disse to ordninger, som vi foreslår afskaffet, den samlede indirekte subsidiering inden for dette område op på et sted mellem 5 og 10 mia. kr. om året. Vi må have skatteministeren til at foretage en helt aktuel beregning for 1987, så vi kan se, hvor meget der tabes for skatteyderne i 1987.

Men sigtet her er, at den beskatning, der skal foregå i virksomhederne, skal foregå ud fra, hvad der er virksomhedernes reelle omkostninger, og ikke alle mulige fiktive beløb, som man af alene skattemæssige årsager giver virksomhederne adgang til at regne sig frem til. Det rigtige er simpelt hen, at man bruger det korrekte regnskab, som virksomheden jo skal føre, og at man ikke bruger et fiktivt, kunstigt nedskrevet skatteregnskab til at beskatte virksomhedernes overskud med. Det er jo det, der har givet til resultat, at virksomhederne kun betaler det halve af, hvad de burde ud fra deres almindelige driftsregnskaber, som burde lægges til grund for beskatningen.

Andre skatteydere, f.eks. lønmodtagere, bliver så sandelig beskattet af, hvad de rent faktisk tjener i løn, men virksomhederne bliver altså beskattet af nogle fiktivt nedskrevne beløb. Det er simpelt hen det, vi vil væk fra. Og det kan formentlig medføre en fordobling af selskabsskatteprovenu, der jo er ganske beskedent i øjeblikket. Det er altså grundtanken og grundholdningen i det.

I øvrigt hænger det sammen med de samme synspunkter, som blev fremført under den foregående debat, nemlig at disse penge, hvis de skal bruges til investeringer, skal bruges målrettet f.eks. til offentlige investeringer eller, hvis det er i det private område, på nogle konkrete betingelser.

Jeg vil gerne sige tak til SF for modtagelsen af de to forslag. Jeg forstod på hr. Hans Hækkerup, at Socialdemokratiet afviser forslagene i den form, de foreligger, men anerkender, at der skal gøres noget ved problemet – det er dog noget – men man kan jo så gruble over, hvad det er i formen i disse to forslag, som Socialdemokratiet egentlig mener skal ændres. Det kan vi så forhåbentlig få opklaret under udvalgsarbejdet. Hr. Hans

Hækkerup præciserede jo ikke, hvad det var, man ønskede der skulle ændres i forslagene. Det vil vi altså forsøge på at få opklaret, således at Socialdemokratiet, SF og VS senest i forbindelse med en ny regering kan blive enige om det, der skal gøres på dette felt.

Jeg vil også gerne sige tak til hr. Hans Hækkerup, fordi det også på dette område blev præciseret, at det ligger uden for skatteforliget. Skatteministeren antydede, at det efter hans opfattelse lå inden for skatteforliget, men det gør det jo rent faktisk ikke, når Socialdemokratiet har fastslået, at det ligger udenfor; så ligger det i praksis udenfor. Når vi så sammenholder med, at regeringen har taget hele rentefradragsproblematikken ud af skatteforliget, må man konstatere, at et kommende arbejderflertal efter kartoffelkuren og efter debatten i dag faktisk har et ganske betydeligt råderum, selv hvis Socialdemokratiet agter at vedblive med at være inden for skatteforligets rammer, for så har man fri bane med hensyn til hele spørgsmålet om alle disse indirekte subsidier til erhvervslivet, og man har altså også fri bane, når det drejer sig om rentefradraget for privat gæld, som regeringen jo i og med indførelsen af rentefgiften har taget ud af skatteforligets område. Der er altså et ganske stort felt, som et arbejderflertal umiddelbart kan tage fat på, uden at Socialdemokratiet kommer i nogen som helst vanskeligheder i forbindelse med skatteforliget. Det synes jeg er et meget positivt resultat at kunne gøre op af denne debat, selv om de to forslag måske ikke umiddelbart kan blive vedtaget.

Det var ikke meget oplysende, hvad Det Radikale Venstre i virkeligheden konkret mener om disse ordninger, men jeg kan forstå, at hr. Bernhard Baunsgaard i virkeligheden anerkender, at der er behov for at kigge på dem, at der er behov for at lave dem om, men han kunne altså ikke oplyse, helt præcis hvor meget og i hvilken retning. Det havde været rart, om Det Radikale Venstre kunne sige lidt om, hvad det er, man eventuelt vil være med til at gennemføre på dette område. Jeg ved ikke, om der i hr. Bernhard Baunsgaards bemærkning lå en antydning af, at også dette her efter hans mening skulle være omfattet af skatteforliget, men det er jo altså fastslået, at det ikke er omfattet af skatteforliget.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil bare gerne fastslå, at vi ikke behøver VS' hjælp til at fortolke, hvad der ligger inden for og uden for skattereformforliget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Valg af 4 medlemmer og 4 stedfortrædere til Værnepligtsnævnet for tiden 1. januar 1987 til 31. december 1990.

(Jf. tidenden sp. 2694).

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 85 medlemmer: Det Konservative Folkeparti, Venstre, Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti, Fremskridtspartiet og Steenholdt (Grøn.);

en gruppe på 80 medlemmer: Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti.

De pågældende grupper har indstillet følgende:

Som medlemmer:

Hans Kjær (KF)

Birthe Rønn Hornbech (V)

Knud Damgaard (S)

Korneliusen (S)

Som stedfortrædere:

Arentoft (KF)

Arne Melchior (CD)

Løvig Simonsen (S)

Hans Hækkerup (S)

De pågældende er herefter valgt.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af 13. januar 1987 anmoder Sygekassernes Helsefond om, at der af Folketinget udpeges 3 medlemmer og 3 suppleanter for disse til Sygekassernes Helsefonds bestyrelse for perioden 1. april 1987 til 31. marts 1991.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Miljø- og planlægningsudvalget (14/1 87):

Udtræder: Ole Bernt Henriksen (KF)

Nyt medl.: Grove (KF)

Udtræder: Svend Åge Petersen (KF)

Nyt medl.: Carl Martin Christensen (KF)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 20. januar 1987 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående Folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 16.53